

любовь камъ ступана и чядата й умно-
жаване нейны-ты печяльны болезны, и съ-
сичко-то си благочестіе, сьрдце й ся раз-
дираше.

Прѣди ужасный той часъ, единь
день напрѣдъ Софія влѣзе у нѣкож стаж
подъ етряхж-тж, за да излѣе тамъ съззы-
ты си свободно. Като бѣше сьрдце-то й
пьяно съ горчивость, тя взе въ ржцѣ си
ДРЪВЕННЫЙ КРЪСТЪ благочюствен-
ный споманъ на скърбы-ты, тьрпеніе-то и
важно-то благочестіе на нейнж-тж благо-
дѣтелжж. Кольноприклонена начна моли-
тва-та си тѣи: „О Боже Спасителю! О
колко сж много мои-ты бѣды! Не призо-
вавамъ тя за себе си, нѣ за мжжа и чяда-
та ми. Какъ ще живѣжть дѣтца-та ми?
Тази мыеель раздира сьрдце-то ми. Ты ка-
кто си призоваль небеснаго Отца въ тво-
и-ты подвигы, тѣи и азъ извыквамъ: Бо-
же мой, ако е възможно, махни
отъ устны-ты ми горчивж-тж
чяшж; нѣ да бжде твоя воля”!

Като ся умълча малко, новы съззы
мокражж Кръста, что го държеше въ рж-